

gyai tekintetében az árverés elrendelését vagy foganatosítását elhalaszthatja, ha az adós hiteltérdemlően kimutatja, hogy rossz termés, állatainak elhullása, vagy gazdaságában önhibáján kívül szenvedett egyéb rendkívüli súlyos károsodás miatt jutott abba a helyzetbe, hogy kötelezettségeinek egyelőre eleget tenni nem tud. A halasztást a bíróság a körülményeknek megfelelő időtartamban állapítja meg; leg-hosszabb tartama a folyó gazdasági év végén túl nem terjedhet.

A R. a gazdaadósságok rendezésének megkönnyítése végett három alapot létesít, ú. m. a kamathozzájárulási, tőketörlesztési, és teherrendezési alapot. A kamathozzájárulási alaphól a kormány megtéríti a hitelintézeteknek és gyámi pénztáraknak azt a különbözetet, amely kamatköveteléseikben előállottak annak következtében, hogy a kamatláb a gazdaadósokkal szemben öt és fél, illetve négy százalékra csökken. Ezen alap a betéti üzletággal foglalkozó hitelintézetek befizetéseiből és a kamatilletékek egy részéből alakul. Az A) 1. pont alatt említett jóváírt tőketörlesztési összeget a tőketörlesztési alap téríti meg a hitelező pénztáraknak. A teherrendezési alap a R. végrehajtása következtében szükséges átmeneti hitelműveletek lebonyolítására, az egyességi eljárások előmozdítására és R. végrehajtására szolgál. Ezen utóbbi két alap létesítéséről a pénzügyminiszter törvényhozási felhatalmazással hitelművelet útján gondoskodik.

A R. igen sok részletkérdés szabályozását utalja át az illetékes reszortminiszterek hatáskörébe. Ezek közül megjelentek a 2.500. és 2.600. P. M. sz. rendeletek a R. egyes pénzügyi rendelkezéseinek végrehajtása tárgyában, a 2.550/1933. P. M. sz. r., amely a védett birtokká nyilvánítást kérő beadványok illetékéről szól, és a védett birtokká nyilvánítással kapcsolatos eljárási és telekkönyvi szabályok tárgyában.

B. I.

Az inkasszó rendelet. A követelések beszedésével (inkasszó) foglalkozó ipar gyakorlása tárgyában kelt és 1933. november 20-án életbelépett 67.688/1933. K. M. sz. r. ezen ipart az engedélyhez kötött iparok kategóriájába sorozza. Ilyen engedélyt csak az kaphat, aki az iparengedély elnyerésének általános feltételeinek fennforgását igazolja, feltéve, hogy a körülményekhez képest nem lehet kérelmezőről alaposan feltenni, hogy az ipart zugírászat folytatására fogja felhasználni. További előfeltétele a megállapított óvadék (4.000.—, 2.000.— és 1.000 P) letétele, az ipardíj (80.— és 40.— P) lefizetése és a cég bejegyeztetése.

Az óvadék az engedéllyessel szemben iparának gya-

korlásából eredő kárköveteléseknek, továbbá a büntetés-pénzeknek, és pénzbírságoknak biztosítására szolgál, és amennyiben igénybevétele folytán csökken, a rendelet által meghatározott összegre kiegészítendő.

Az iparendedély megadása előtt az iparhatóságnak ki kell kérnie az illetékes ügyvédi, valamint kereskedelmi és iparkamara véleményét, és ha az iparhatóság a kérelmet teljesíthetőnek találja, a folyamodót arról értesíti, hogy az iparendedélyt ki fogja adni, ha cégének bejegyzését legkésőbb 90 nap alatt igazolja.

Az inkasszó-ipar körébe csakis a követeléseknek beszedése tartozik; más ipari foglalkozást az engedélyes nem is gyakorolhat. A követelések beszedését csak írásbeli megbízás alapján vállalhatja. Az Ügyvédi rendtartás 57. §-ára emlékeztető egyik rendelkezés szerint a megbízó követelését behajtás céljából engedmény útján megszereznie (magához váltania!) nem szabad. Megbízója nevében a követelések behajtását peres úton nem eszközölheti, fizetési meghagyások kibocsájtását nem kérheti, végrehajtási eljárást folyamatba nem tehet; ügyeknek képviselőhöz juttatására vagy képviselőt közvetítésére sem közvetlenül sem közvetve sem díjazásért, sem díjazás nélkül nem vállalkozhatik.

Üzletszerzés céljából a feleket személyesen ügynökök vagy más megbízott útján, továbbá ajánlkozó levéllel, körlevéllel, vagy bármely más módon, szóval vagy írásban, közvetlenül felkeresnie nem szabad, és iparának gyakorlását csupán oly hirdetés útján hozhatja az érdekeltek tudomására, amelynek szövege nem tartalmaz mást, mint az iparüző nevét, telephelyét, és annak megjelölését, hogy inkasszóval foglalkozik.

Az inkasszó-engedélyes üzleti könyvet köteles vezetni, amelybe az átvétel sorrendjében minden megbízást külön folyószám alatt be kell vezetnie. Ezen üzleti könyveket az utolsó bejegyzéstől számított 5 éven át, megbízással kapcsolatban kézhezvett leveleket, okmányokat, valamint az általa elküldött levelek másolatait ugyancsak öt éven át köteles megőrizni. Az eljárás során tudomására jutott adatokat csakis a megbízóval közölheti, egyébként titokban köteles azokat tartani (V. ö. Ügyvédi rendtartás 49. §. 2. bek.).

A rendelet rendelkezései nem vonatkoznak a bank- és pénzváltó üzletek által végzett követelés-beszedésre, amitis az azon üzletek munkakörébe eső tevékenységnek kell tekinteni, továbbá nem vonatkozik a kereskedelmi ügynök és gyári képviselők által megbízóik részére végzett inkasszóra sem.

A rendelet közelebbről megjelölt rendelkezéseinek megszegése: kihágás.

B. I.